

RECHTSPRAAK

Na 104 weken arbeidsongeschiktheid is het loon (gedeeltelijk) doorbetaald op grond van de cao. In het derde ziektejaar is de arbeidsovereenkomst geëindigd vanwege het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd. Onder deze omstandigheden is er geen sprake van een (inhoudsloos) slapend dienstverband (Xella).

Feiten

In de kern gaat het om de vraag of Stichting Katholieke Universiteit, tevens handelend onder de naam Radboud Universitair Medisch Centrum (hierna Radboudumc) schadelijkt is nu zij, ondanks verzoeken en vervolgens sommaties van werknemer, niet heeft meegewerkt aan beëindiging van de arbeidsovereenkomst onder betaling van een transitievergoeding aan werknemer voordat de arbeidsovereenkomst vanwege het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd van werknemer op 9 juli 2019 van rechtswege eindigde. Werknemer meent van wel, samengevat, omdat Radboudumc, indachtig de *Xella*-uitspraak, heeft gehandeld in strijd met goed werkgeverschap door niet aan beëindiging, bijvoorbeeld door middel van een vaststellingsovereenkomst, mee te werken. Aldus heeft Radboudumc werknemer alleen maar schade berokkend nu werknemer door de weigerachtige houding van Radboudumc de transitievergoeding is misgelopen, terwijl Radboudumc die geheel of grotendeels gecompenseerd had kunnen krijgen. Radboudumc stelt daarentegen onder meer dat van een slapend dienstverband geen sprake was nu zij na ommekomst van twee jaar arbeidsongeschiktheid, daartoe op grond van de CAO-UMC verplicht, nog 70% van het gebruikelijke loon heeft doorbetaald en de arbeidsovereenkomst op 29 april 2019 derhalve niet inhoudsloos was geworden.

Oordeel

De Hoge Raad heeft in de zogenoemde *Xella*-uitspraak een slapend dienstverband gedefinieerd als 'een dienstverband dat een werkgever na twee jaar arbeidsongeschiktheid van een werknemer niet heeft opgezegd, hoewel hij daartoe wel bevoegd is, en waarbij hij de werknemer geen loon meer betaalt'. Radboudumc heeft in de onderhavige zaak, daartoe op grond van de toepasselijke CAO-UMC verplicht, ook na ommekomst van de 104 weken-periode van arbeidsongeschiktheid het loon – tot 70% – aan werknemer doorbetaald. Daarbij behield werknemer recht op CAO-verhogingen, eenmalige CAO-uitkeringen, de eindejaarsuitkering, voortzetting pensioenopbouw, vakantietoeslag en het extra persoonlijk budget. Onder deze omstandigheden is er, gelet op de hiervoor door de Hoge Raad gegeven definitie, van een slapend dienstverband geen sprake. Die uitleg strookt ook met de

achtergrond van de totstandkoming van de Wet Compensatieregeling transitievergoeding, waarmee beoogd werd belemmeringen voor werkgevers tot de beëindiging van dienstverbanden die inhoudsloos waren geworden, onder betaling van een transitievergoeding, weg te nemen. Dat door de wetgever beoogde doel heeft vervolgens ten grondslag gelegen aan de door de Hoge Raad in de *Xella*-uitspraak geformuleerde norm van goed werkgeverschap ter zake van de beëindiging van slapende dienstverbanden onder betaling van een transitievergoeding. In dit geval was na 104 weken arbeidsongeschiktheid, te weten op 29 april 2019, van een inhoudsloos geworden arbeidsovereenkomst geen sprake. Nu van een slapend dienstverband geen sprake was, was Radboudumc niet op grond van het goed werkgeverschap, zoals de Hoge Raad daar in de *Xella*-uitspraak invulling aan heeft gegeven, gehouden haar medewerking te verlenen aan de door werknemer verzochte beëindiging van de arbeidsovereenkomst onder betaling van een transitievergoeding, voor de datum waarop de arbeidsovereenkomst door het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd van rechtswege eindigde. Er is geen grond aan te nemen dat de norm van goed werkgeverschap zo ver strekt dat ook in geval als het onderhavige, dat niet onder de definitie van een slapend dienstverband valt zoals door de Hoge Raad in de *Xella*-uitspraak tot uitgangspunt is genomen, Radboudumc gehouden is om op verzoek van de werknemer mee te werken aan beëindiging van het dienstverband onder betaling van de transitievergoeding.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 28-08-2020

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2020:4402

Zaaknummer: 8265112

Rechters: E.W. de Groot

Advocaten: A.A.M. van der Zandt, H.A. Hoving en B.M.C. Stenden

Wetsartikelen: 7:673 BW